

Miami Beach, Bahamas

&

THE KISS KRUIZE

8.10. - 19.10.2011

Nyt kun sankin humu on hälvennyt (vai hälveneekö se koskaan?) laitetaan yksityiskohtaista raporttia reissusta. Navya kompatakseni mitkään superlatiivit eivät riitä kuvaamaan tätä reissua ja kokemusta, eikä missään potenssissa. Joten adjektiivivuodatuksen sijaan yritän jollakin tapaa tiivistää koko reissun, jos se on edes missään muodossa mahdollista. Pitkä teksti tiedossa, matkakertomus päivä päivältä, keskittyen kuitenkin KISS Kruise -päiviin. Ja korostan, että tämä ei ole mitään etuoikeutetun suitsutusta tai jenkkihehkutusta, vaan voin sanoa näin jälkikäteen, että kaikki jotka kykenevät budjettinsa puolesta välimeren maissa käymään, olisivat kenneet lähtemään tällekin reissulle. Tässä matkaraporttia Oliverin näkökulmasta: lukekoon loppuun ken jaksaa!

MIAMI BEACH, BAHAMAS & THE KISS KRUISE 8.10. - 19.10.2011

DAY ONE. La 8.10.

Parin viikon järjestelyt oli hoidettu meidän 3 henkilön ryhmälle, kamat kasaan ja bussilla Porista Helsinki-Vantaan lentokentälle. Mickyn ja Matleenan viestit Miamin läheltä Key Westistä nostivat fiiliksiä entisestään ja kelitkin siellä tuntuivat olevan parhaat mahdolliset. Pientä pelkoa oli ennen reissua, että pahimpaan hurrikaaniaikaan sattuva Floridan niemimaan Miami Beach vierailu sekä Karibian alueen risteily voisivat pahimmassa tapauksessa mennä kelien puolesta pilalle tai koko risteily voisi peruuntua. Sääennustukset olivat hyvin vaihtelevia ja lähes jokaiselle päivälle riitti niissä pilvisyyttä, sadetta ja salamointia. Hurrikaanit toistaiseksi ja onneksi näyttivät kiertävän kaukaa matkakohteemme. Koska oli kyse tropiikista, kaikki voi muuttua hetkessä, kovasta myrskystä auringonpaisteeseen ja päinvastoin, ja kuten Petskua asiasta valaisin ennen matkaa, kuurot siellä olisivat yleensä paikallisia ja menisivät siis hetkessä ohi.

Kiitos vielä kerran Petskulle ja Navylle viime hetken herätyksestä KISS Kruisen suhteen. Olimme suunnitelleet Idan kanssa jo jotain aivan muuta syksyn varalle ja määrät unet KISS Kruisesta olivat jo painuneet unholaan. Olin ollut tietoinen Kruisesta heti sen julkistamisesta lähtien, mutta ajatus tuntui kovin kaukaiselta, vain ja ainoastaan juuri rahoituksen puolesta. Elokuinen Helsingin reissu, Paul Stanley Boozing Societyn keikka On the rocksissa sekä yöpyminen Hotel Arthurissa muuttivat koko paletin. Herätys tapahtui rokinhuuruksilla ja kosteilla jatkoilla Hotel Arthurissa, jossa hyvin lyhyen hehuttamisen ja suostuttelun sekä vahvan humalatilän siivittämänä lupauduimme Idan kanssa siltä istumalta Kruiselle! Havahduin jatkoilla jossain siinä Tears are falling -tanssiesityksen ja irstaiden kuvausessoiden välissä huomaamaan kuinka toteutettavissa tuo reissu loppupeleissä oli ja kuinka lyhyt tätä edeltävä näkkileipäkuuri tulisikin olemaan!

Koko reissua edeltävä viikko oli mennyt duunissa pelkässä sumussa ja fiiliksissä, eikä keskittyminen töihin ollut enää parasta mahdollista. Toisaalta ajatus reissusta auttoi jaksamaan töissäkin siitä asti, kun varaukset tehtiin! Lauantai -päivä oli aurinkoinen Suomessa, mutta kylmä ja tuulinen. Pienten ESTA sekaannusten ja erityisen tarkan lentokenttäkontrollin jälkeen pääsimme American Airlinesin hieman vanhanaikaiseen, mutta onneksi edelleen hyvin toimivaan koneeseen ja suuntasimme vihdoin kohti Chicagoa. Chicagossa oli helle lokakuussa, aika yllättävää pohjoiselle kaupungille. Uusien, tarkkojen lentokenttäselvitysten ja junaseikkailun jälkeen Chicagon pienen kaupungin kokoisella lentokentällä astuimme Miamin koneeseen. Passeja oltiin katsottu tähän mennessä 4 kertaa ja kahdesti oltiin jo kysytty; onko kukaan antanut sinulle mitään lentokenttä -siirtymän aikana ja oletko itse kantanut tavarasi! Ilta saapui ja lentokoneen noustessa Chicagon yläpuolelle koneen ikkunasta avautui uskomaton valomeri, jossa ruutukaavaneliöt muodostivat loputtoman ja taivaanrantaan jatkuvan rihmaston, ja jonka keskiössä kaukana erottui ryhmä valaistuja pilvenpiirtäjiä. Näky oli sanoinkuvaamaton ja antoi osviittaa miljoonakaupungin todellisesta laajuudesta!

L.A.:n profiili oli samankaltainen lentokoneesta katsottuna, mutta Chicagon iltavalaistus teki suuren vaikutuksen. Koneessa kuultiin, että Miamissa on myräkki ja koneen saapuessa Floridan ilmatilaan alkoikin ennenkokematon tärinä ja ilmakuopat. Ikkunasta näkyi kuinka salamet välkkyivät siipien molemminpuolin ja valkoinen, paksu pilvimassa velloi koneen ympärillä. Välillä mentiin ylös ja alas siihen tahtiin, että oli pakko puristaa penkistä kahdella, kylmänhikisellä kädellä. Pientä paniikkia oli jo ilmassa ja huudettiin Idan kanssa jo yhteen ääneen, että tämä oli tässä, nyt se on menoa! Eri vaiheiden jälkeen pääsimme myrskyrintaman läpi ja sen alle Miamin ilmatilaan. Laskeutuminen sujui vaappuen, mutta suht varmasti sateiselle ja myrskyn piiskaamalle lentokentälle. Keli ei ollut ihan sitä, mitä tultiin hakemaan tai mihin olin tottunut edellisellä reissulla, mutta vuodenajasta johtuen kaikki oli mahdollista. Laskeutumisen jälkeen odottelimmekin koneessa tunnin terminaaliin pääsyä ja laukkuja toisen tunnin myrskystä johtuen. Micky ja Matleena tulivat Chevylle lentokentälle vastaan uhmaten Miamin keleşä. Myrskyt ovat tropiikissa sitä luokkaa, että auto heilui tuulessa, satoi kaatamalla ja palmuja kaatuili tielle, tuulta vasten kävely oli kuin kävelisi seinää päin., joten hatunnosto Mickyille ja Matalle, että lähtivät ylipäänsä ajamaan lentokentälle asti. Vaikka sadetta ja myrskyä oli ollut hetki ennen saapumistamme, lämpöä ja trooppista kosteutta riitti n. 30 asteen verran, eikä suomalaista saunaa tullut enää ikävä. Saapuminen ilmastoidusta ja viileästä lentokentän sisätilasta ulkoilmaan tuntui kuumankostealta muurilta, jota lähdettiin halkomaan. Parin tähden art deco -tyylinen, ulkoapäin klassisen kaunis hotlamme Ocean Surf oli varaus- ja maksuhetkellä erittäin halpa, vain 17 euroa per henkilö arkipäivinä. Hotelli osoittautui hyväksi, ei ehkä siisteimmäksi mahdolliseksi tai kovin moderniksi, mutta tarpeeksi hyväksi meille. Pääasia, että niitä kuuluisia torakoita ei pyörinyt jaloissa tai luteita löytynyt vällyjen välistä, tai no väliäkö tuolla, ei huoneessa jokatapauksessa tultaisi viettämään paljoa aikaa.

DAY TWO. Su 9.10.

Myrsky oli poissa. Kuten tropiikissa tavallista, seuraava päivä oli kuin vastakohta edelliselle. Lämmintä riitti ja oli puolipilvistä. Hotellimme oli lähellä Miami Beachin ns. pääkatua n. 50-60 km pitkää Collins Avenueta aivan rannan vieressä ja sijainti oli muutenkin loistava, ei aivan South Beachilla, mutta pohjoisemmassa North Miami Beachin alkupuolella. Kun pääsin uudelleen, ekaa kertaa 10 vuoteen takaisin Miami Beachille ja kävelyllä Collins Avenuelle, kylmät väritykset meni pitkin kroppaa. Ei helvetti, back in home!!! Sunnuntai meni chillaillessa, tehtiin ensimmäisiä ostoksia ja syötiin Collinsin varrella ravintolassa puolikkaan lautasen kokoista pihviä, taustalla soi Gunnarit. Menehän se KISSin puutteessa! Sitä avauspäivän fiilistä ei unohda koskaan, lisäksi Idalla oli eka kerta Jenkeissä ja tropiikissa yleensä. Jetlag ei tuntunut missään, kun päivärytmi Suomessa on ollut yötöiden puolesta sama kuin Jenkeissä. Budin makuun päästiin Micky seurassa jo ekan iltana hotellissa; amerikkalaista jalkapalloa, KISSiä ja Skid Rowta, alettiin vähitellen tajuamaan, missä sitä oltiin!

DAY THREE. Ma 10.10.

Toinen päivä Miami Beachilla avautui yllättävän darrattomana, mutta tutun kuumana ja aurinkoisena, elohopean kieppuessa n. 30-35 asteen tietämällä. Hiki kirposi otsalle jo aamusta. Aamupalat sipaistiin nassuun naapurihotlan palveluita käyttäen ja tämän jälkeen siirryimme Micky ohjastamana 50 km pohjoiseen, Fort Lauderdaleen Sawgrass Millsin ostoskeskukseen. Pieni city tämäkin seinien sisäpuolella. Yhdysvaltojen hintataso oli yleisesti n. 30-40% halvempi kuin Suomessa ja Sawgrassissa vielä enemmän, koska täällä olivat merkkituotteiden outlet -myymälät, joissa suurin osa tuotteista myytiin jo ennestään edullisesta normihinnastakin vielä 50% alennuksella.. Läjä pikkurieskoja tarttui mukaan, nekin keskimäärin 7-9 dollaria eli 5-7 euroa, käytetyt 3-5 euroa ja uudet levyt 9-10 euroa, n. puolet halvempia kuin Suomessa.

Miksi heavy metal -hyllyssä oli nimiä kuten Poison ja rock -hyllyssä nimiä kuten Judas Priest? Sitähän emme voi tietää.. Muuten pojot levykaupalle laajasta valikoimastaan. Levykauppoja viime jenkki-reissuun verrattuna näytti olevan entistä harvemmassa.. Ajomatka takaisin hotellille taittui KISSiä ja amerikkalaisiskelmää eli countrya kuunnellen. Hyvät naurut irtosi amerikkalaisen radiokanavan countrytarjonnasta.. tuli lähinnä Kummelivedot mieleen: "my wife left me and I was drinkin' all day" ja tätä rataa ralli kuin ralli! Pimenevässä illassa ajelu näytti olevan todella haastavaa, vaikka suomenkielinen navigaattori jakeli ohjeita. Miksi maassa, jossa autot ovat välttämättömiä, tiet ovat näin huonosti informoituja? Miamiassa ilmeisesti kuvitellaan, että jokainen kuski tuntee tiet ja mihin on menossa. Jokatapauksessa kylttejä on vähän ja ne ovat pieniä, kaistoja paljon ja sääntö; minä menen ensin pätee amerikkalaiseen ajotapaan.. eli ei paljon väistellä.

Hotellille päästessä järjestyksessä kolmas KISS army komppania; Petsku, Navy, Rock ja Dr. Devereaux (Micky oli 1.) oli saapunut hotellimme terassille nauttimaan virvokkeita. Lämpö helli kroppaa ja ajatus alkavasta, pitkästä ja kylmästä Suomen talvesta kirvoitti ottamaan kaiken irti tästä herkusta. Team Torpedo oli lähes kokonaan koossa, paitoja sovitettiin ja matkan vaiheita käytiin läpi. Yö saapui ja parin ;) Budin jälkeen KAF letka suuntasi hotellin rannalle yöinnille. Unohtumaton kokemus, aivan mieletön.. Tyhjä ja pimeä ranta, hiljainen valtameri, valaistut pilvenpiirtäjät, vain KISS soi soittimesta: uusi KISS army valloittaa uuden mantereen, tähän on tultu, pitkä taival vuodesta 2005! Takaisin hotelliin jatkamaan huikeaa iltaa ja lisää kaljaa koneeseen.

DAY FOUR. Ti 11.10.

Jälleen kuuma päivä tropiikissa. Kevyesti darraisen keskipäivän jälkeen suuntasimme taksilla n. 30 km Bayside Marketplaceen lähelle Miamin downtownia ja satamaa. Taksiajelu oli halpaa kuin saippua, 10 km taksilla keskimäärin 5,5 euroa! Bayside Marketplace on mieletön kokonaisuus, ravintoloita, baareja, livebändejä, ulkoilmaterasseja, joiden takana iso ostoskeskus sekä downtownin pilvenpiirtäjät. Paikan tunnelma oli kuin sekoitus välimeren maiden, Kuuban sekä Etelä-Amerikan tunnelmaa. Livebändit soittivat Jimi Hendrixiä, Santanaa jne. Eri maiden KISS satureita & maskeja tuli vastaan jatkuvasti, meno alkoi olla kuin Tukholmassa -96 ennen Globenin suurta kansanjuhlaa! Miamin Hard Rock Cafe oli samassa paikassa ja allekirjoittaneen oli perinteen mukaan testattava paikallisen rokkiravintolan burgereita. Seinillä oli paljon nähtävää ja olihan ne pakolliset ostoksetkin tehtävä.. Micky oli vuokrannut samana päivänä Camaro -avoauton parille viimeiselle päivälle ennen risteilyä. Auton vuokraaminen oli erittäin edullista ja jos Floridassa on pidempään, auto on melkein välttämätön saadakseen laajemman katsauksen osavaltion tarjonnasta. Loppuillasta cruisailtiin C:llä, ei vielä K:lla!! RATT ja KISS soimaan, tukka putkella alas Collinsia tunnetulle bilekadulle Ocean Drivelle ja Collinsia takaisin.. Silti tämä autoreissu tuoksahti vahvasti W.A.S.P.ille. Hotlassa taas Budit kouraan, Jenkeistä kun sai klo23 asti alkoholituotteita ja mihin hintaan! Ja jos yhdessä kaupassa eivät klo23 jälkeen enää myyneet, niin neuvoivat toiselle puolelle tietä jatkamaan alkoholituoteostoksia puolenyön jälkeenkin! I'd say, A good service!!

DAY FIVE. Ke 12.10.

The grand KISS Kruise opening - Pre-Party!! Ehdimme makoilemaan yhden tunnin hotellin rannalla koko Miamin 5 päivän oleskelun aikana. Tämän lyhyen, mutta sitäkin antoisemman tunnin jälkeen hotlalle valmistautumaan, tukka kuosiin ja taksilla kohti Bayside Marketplacea tapaamaan muuta army edustustoa!! Drinksujen siivittämänä joukkiomme matka jatkui downtowniin kohti Transit Loungen KISS partyja!

Transit Lounge oli täydellinen rockmesta, sopivan kokoinen, kostea ja intiimi, ja mikä hienointa; keskimäärin joka toisena biisinä soi KISSiä ja joka toisena kasarirockkermaa, niin sisällä kuin sisäpihallakin, jossa ehkä turhankin hätäinen DJ latoi muutaman minuutin mittaisia KISS paloja siihen tahtiin, ettei hätäisempikään KISS fani perässä pysynyt! Koko matka ja kaikki kokemukset alkoivat jo hipomaan käsityskyvyn rajoja, mutta tähän iltaan asti maksimihuipentumina olleet yöuinti sekä avoautoajelu täydentyivät pre-party illalla. Transit Loungen sisäpihan fiilis ja Krusea odottava tunnelma oli käsinkosketeltavissa, jotka kulminoituivat Transit Loungea ja sen sisäpihaa ympäröiviin, valaistuihin downtownin pilvenpiirtäjiin ja vahvaan eri maiden KISS armeijojen yhteenkuuluvuuden tunteeseen. Osa pre-party asiakaskunnasta intoutui sisäpihan DJ:n stagella KISSmäisiin ilmakitarasuorituksiin ja paikallinen grillimestari piti huolen, että janoiset asiakkaat saivat myös suolapalaa aitojen juustoburgereiden muodossa. Oli muuten perkeleen hyviä! Sisäpihan menosta nautti myös Krusein järjestäjätahon; The Sixthmanin Chris ja hänen puolisonsa Carol, joiden kanssa höpöteltiin illan mittaan enemmänkin. Chrisin menohaluissa ei ainakaan ollut säästelyn merkkejä huomista risteilypäivää ajatellen - no eihän tänne kukaan tullut säästelemään!

Laivallekin saapuva The Big Rock Show -coverryhmä aloitti baarin sisällä ja tiskillä alkoi olla tungosta. RATTin Round and roundin jälkeen allekirjoittaneen tukka oli täyttynyt muullakin kuin lakalla ja fiilis ohitti kaikki superlatiivit; voiko mikään olla enää parempaa? - no tottakai Oliver -kuomaseni, Krusehan oli vasta edessä!!

Illan päätteeksi palattuamme hotelliin soturiryhmämme oli täydentynyt uusilla hahmoilla, nimittäin 4. komppania oli saapunut Miamin kuumuuteen (Miami Heat). Parin budin jälkeen meikämanne heitti pötkölleen ja uneksi turkoosista merestä, maskimiehistä ja paratiisisaaresta. Korviini kantautui myöhemmin tieto, että miesvahvuutemme oli täydentänyt iltaansa vielä yöuinnilla tutulla rannalla! Me naiset, 1+3, jätimme moisen rilluttelun väliin tällä kertaa!

NOTE:

Matka oli tulossa puoleenväliin ja on todettava, että reissun alusta asti kaikki tapaamamme ihmiset ovat olleet kohteliaita, avoimia, suoria ja hyvin aitoja, päinvastoin mitä amerikkalainen media antaa meidän ymmärtää. Olen ollut aina sitä mieltä edellisten 3:n Amerikkaan kohdistuneen reissuni perusteella, että tämä median antama kuva Amerikasta on pelkkää pintaa ja vain niiden ihmisten arkipäivää, jotka julkisuuteen haluavat. Molemmat Chicago ja Miami ovat olleet poikkeuksetta täynnä aitoutta, positiivisuutta ja avoimuutta, kansainvälistä elämäntapaa- ja tyyliä, joista kyllä Suomen kansalla olisi opittavaa. Voin rehellisesti sanoa, että ihminen huomioidaan yksilönä täällä ihan eritavalla, kuin esimerkiksi Helsingissä, vaikka Miamikin on miljoonakaupunki ja aivan eri kokoluokkaa. Helsingin ydinkeskustan ihmisvirran kylmyys, jonkinasteiden työkeys ja sulkeutuneisuus olivat vaihtuneet täydelliseen vastakohtaan. Tämän huomasi mm. siinä, että ihmiset tulivat jatkuvasti koputtamaan olkapäälle ja halusivat tutustua tai jutella muuten vaan, jokapuolella, kadullakin. Tulit huomioiduksi ja kaupassakin tunsit itsesi tärkeäksi, vaikka mitään ei tuputettu. Tapaamamme ihmiset kertoivat heti peittelemättä elämäntarinaansa sekä olivat suoria ja ymmärsivät eri pukeutumistyyliä, kansalaisuuksia, rokkityyliä tai persoonia, ja muistivat aina kertoa siitä suoraan poikkeuksetta positiivisessa mielessä, oli kyseessä tummaihoisen siivooja tai liikennevaloihin pysähtynyt kadunmies. Lisäksi huomio kaduilla, kaupoissa ja baareissa sai häkeltymään, enkä puhu vain itsestäni, koska pukeudun rokkityylisten ja erottuvasti, vaan myös muista ryhmämme jäsenistä. Tässä itse kokemiani asioita ja omia mielipiteitäni, joku on voinut kokea asiat toisin. Vaikka tämän

mielipiteen kirjoitin, olen edelleen sitä mieltä, että on ollut monella tapaa lottovoitto syntyä Suomeen. Mutta nyt takaisin raporttiin..

DAY SIX. To 13.10.

Puhalteleva ja kevyesti hikoileva joukko kerääntyi hotellin terassille. Otsan helmeilystä päätellen edellinen ilta oli venähtänyt pitkäksi ja lähtö hotellihuoneesta tuli liiankin aikaisin, muttei ryhmän iäkkäimmällä jäsenellä, joka päätti jättää edellisillan pippaloinnit väliin ja keskittyä tulevaan rokkiristeilyyn! Isompikin rapelo unohtui hyvin pian, niinkuin muutenkin tällä reissulla. Ei sitä edes huomannut, vai oliko sitä ollenkaan?!

Laivaterminaali oli downtownin kupeessa ja siellähän se Carnival Destiny lepäsi vastaanottavaisena pilvisessä, mutta kuumassa Miamin keskipäivässä. Mielenkiintoisten terminaaliselvitysten jälkeen marssimme koirapartioiden ohi KISSin ja WASPin soidessa taustalla. Laiva oli kuin seilaava disco, sanan kaikessa merkityksessä; kiiltoa, lediä, peiliä ja jalometalleja löytyi lattiasta kattoon jo pelkillä käytävillä. Puhtaus ja tyylikkyys otti jopa silmään, mutta ei aivoon, Vikingiä ja Siljaa ei tullut ikävä, mutta sail & sign card oli jotakin uutta ja nestemäisiä tuotteita haluavalle Suomipojalle hieman liian kuuma kortti käytettäväksi. Korttia tuli höyläiltyä vähän liikaakin, kun "Budimiehiä budisankoineen" ts. sankopäitä tuli vastaan jokapuolella! KISS -fanitovereitamme oli jos monenmoista; oli asua, maalia, bändipaitaa, hepenettä ja koristetta sekä KISS teeman lisäksi kaikki erilaiset Halloween asut laivan kilpailuihin ja tapahtumiin. Kuvattavaa ja videoitavaa oli niin paljon, että päädyin ostamaan laivalta 8 GB:n muistikortin kameraan, kun 16 GB tuli täyteen!

Kun pääsin hyttiin, niin uutukainen kamera tekikin temput; akku oli vähissä, enkä saanut ladattua sitä laivan pistokkeissa (seuraavana päivänä onnistui, yllätys, yllätys..). Sailaway show oli alkamassa ja Full HD tason stereoitua kuvaa oli saatava, tyydyin Nokian C7:n HD tasoon, jossa kuva on suht tarkkaa isonakin, mutta äänet monona.. Tosin huomasin jo alussa, että kannelle kerääntyvistä ihmisistä valehtelematta 10% videoi keikkaa, osa kunnan videokameroilla! Olisiko jollakin ollut peräti vanhanliiton kasimillinen olkapäällä?!

KISS oli jotain suurta ja kaunista!!! Harvinaista herkkua tuli kovaan tahtiin, vaihtelin kuvauspaikkaa, ja yritin keskittyä myös itse elämykseen! Kaikki oli kohdallaan; paikka, tunnelma, armeijat ympäri maailman, yhtenäisyys, rentous.. yksi matkan ehdottomia huippukohtia, kliimaksia, täydellisyyttä, jonka Navy puki edellä hyvin sanoiksi! Näemmekö enää KISSiä akustisena esittämässä biisejä, joista voi vaan uneksia, vitsailemassa ja soittamassa välillä jammailevaan ja rentoon sävyyn, ei niin tarkasti aina, eikä ollut tarvekaan! Kenties näemme, nimittäin ensi vuonna Kruiise part. 2:lla! Sailaway shown aikana Carnival Destiny seilasi sananmukaisesti satamasta avomerelle Miamin, Miami Beachin ja Fort Lauderdaleen pilvenpiirtäjien jäädessä ryhmässä taustalle epätodelliseen maisemaan, joka yhdessä KISS legendojen ja biisien kanssa teki siitä ylivertaisen, maksimaalisen kokemuksen. Valitsimme paikkamme loppukeikan ajaksi kannen yläosasta, jonka kaiteen takana aurinko upposi juuri kuvailtuun maisemaan hehkuvan punaisena ja samaan aikaan koko keskittynyt risteilyjoukko tapitti alempana lavalla jammailevaa bändiä. Jotta suu ei päässyt kuivumaan, myös keikan aikana buditarjoilijat täydensivät nestetasapainoa.

Keikka veti hiljaiseksi ja herkku tuntui venyvän loputtomiin, yli 20 biisiä mahtavuutta, täyttä rarea, jonka jälkeen kuultiin fanien kysymyksiä ja KISSin jäsenten vastauksia rentoon tyyliin mm. Shannon Tweedin ja Doc McGheen läsnäollessa taustalla. Faneja kävi lavalla esittämässä kysymyksiään ja yleisö sekä KISS nauroi vuoronperään, tuntui, että paikalla oli ollut yksi perhe siitä lähtien kun yleisö saapui ja Paul, Gene, Ace ja

Peter astelivat lavalle.. Sailaway show oli vieläkin allekirjoittaneella niin vahvasti ajatuksissa, että fanien kysymyksistä suurin osa meni sivu suun. Jos jokainen matkapäivä oli huipentunut selittämättömään, taianomaiseen fiilikseen, niin tänä iltana sen fiiliksen tuplasi KISS.

Keikasta toipuminen ei kenties pääty koskaan, mutta tämän jälkeen oli saatava suupalaa ja suuntasimme zombeina kohti notkuvia noutopöytiä kannen takaosaan. Purtavaa oli jos jonkinlaista ja kaikki kuului risteilyn hintaan, myös Ala Carte ja huonepalvelu. Tuijotin vähän aikaa pelkkää 20 metristä ruokatiskiä, joka oli vain yksi monien joukossa. Kuin olisi "junttilasta" tullut ihmisten ilmoille? Jälkiruokakakkuja oli joka päivälle erilaisia, n. 10 lajiketta. Osa risteilijöistä otti samalle lautaselle hampurilaisia ja suklaakakkua! Tälle risteilylle tultiin syömään, juomaan ja nauttimaan, kuten eräs Collins Avenuen vaate liikkeen myyjä sanoi! Loppuilta fiilisteltiin keikkaa ja seurailtiin erilaisia laivan tapahtumia ja bändejä, eikä juttuseurasta ollut puutetta!

DAY SEVEN. Pe 14.10.

Jos edellinen päivä täytti mielen heti aamusta, niin mikä olikaan tämän päivän tarjonta. Uskomatonta nannaa oli tulossa, mutta päivällä, kattavan aamupalan jälkeen lähdimme ensimmäiseen pysähdyspaikkaan; Half Moon Caylle -laivayhtiö Carnivalin omistamalle paratiisisaarelle. Laivasta lähti kuljetuksia pienelle saarelle jatkuvasti ja tavarat läpivalaistiin. Amerikkalaisten yritykset kitkeä terrori ja laitton salakuljetus heijastui lentokenttien ja satamaterminaalin lisäksi tännekin; ettei kukaan yritä viedä mitään saarelle tai tuo sieltä laivaan jotain jonkun sinne tuomaa.

Half Moon Cay löi kaikki odotukset, paratiisi maan päällä??! Aurinko oli polttava, rantamaisema aukeni puolikuun muotoisena ja valkoinen korallihiekka hiveli silmiä yhdessä turkoosin meren kanssa. Mickyn kanssa pyörittelimme päätä useaan otteeseen ja oli pakko nipistellä kroppaa, että varmasti henki kulkee vielä eilisen KISS shown jälkeen. Laivallinen ihmisiä oli tullut saarelle rentoutumaan paatin näkyessä epätodellisena taustalla. Kajareista soi KISS, WASP, Mötley Crue, Metallica, Maiden jne. eli sama linja jatkui laivaterminaalista laivan kautta tänne. Rokkisaari, ei hemmetti!! Sipaisu Budia ja mereen Idan ja armylaisten kanssa, that's what I'd call life!! Merestä tullessa kamerat välkkyivät ja etenimme Idan kanssa suoraan videohaastatteluun.. Nobodyja vietiin taas! Meri oli ihmeellisen kirkasta, akvaarioista tuttuja kaloja uiskenteli aivan uimareiden tuntumassa. Tältä retkeltä otettiin kaikki irti.. Palasimme laivaan, tuliaisina pullollinen valkoista hiekkaa ja muutama korallikivi KISS Kruisen omassa ns. rantakassissa, joka kaikille jaettiin.

Seuraavana vuorossa olikin KISSin tapaamis- ja kuvaus sessio! Meidän hytillä tämä sessio oli jo perjantaina, koska olimme menossa lauantain sähköiselle KISS keikalle. Toisilla armylaisilla oli kuvaus ja keikka toisin päin, ilmeisesti kaikilla? Astelimme käytävää ja kas Keijo Simonenhan se siinä täysissä tamineissa marssi tungoksessa ja salamavalojen välkkyessä vastapäiseen suuntaan ja bongasi jostain syystä meidän hytin asukkaat. Lyötiin nahkaiset nyrkkimme yhteen ja rock'n roll! Jonotus kuvaukseen alkoi käydä sietämättömäksi, positiivisessa mielessä. Polvet tärräsi ja pumppu hakkasi uusia pohjalukemia tauluun koko ajan. Oli otettava tukea hyttimme muusta miehistöstä ja naisistosta.. Siinä se oli, KISS!!! Punaisen verhon edessä kukin hytti tai tietty määrä ihmisiä oli kuvattavana ja jututettavana kaikkien KISSin jäsenten toimesta. Ekana jututettiin Idan kanssa Geneä, joka oli hyvin rento ja leppoisa persoona, toisin kuin hänen paljon puhuttu ja parjattu, laskelmoiva "mediapersoonansa". Gene kyseli muutamia bändiasioita, lyötiin taas nahkanyrkkiä yhteen ja tämän jälkeen rummut oli aiheena taas Ericin kanssa. Pääsipä mies taas tokaisemaan jotain minulle ja Idalle, muisti pelaa miekkosella hyvin sitten Helsingin.. Koko hyttimme Tommysta päin järjestyksessä, Micky, Matleena, minä, Ida ja Marjatta tehtiin omat poseerauksemme ja

homma oli paketissa. Pääsin kuvauksen jälkeen sanomaan Paulille sen mitä olen aina halunnut sanoa. Kuvauksen ja tapaamisen jälkeinen fiilis oli taas tutun epätodellinen. Pitkä matka oli tultu ekojen KISS kokemusteni ja Globen -96 reissun sekä KISS armyn tapahtumien ja eri vaiheiden kautta tänne. Meinasin silmäkulma kostua näitä asioita kelatessa.. Kuvauspaikan käytävällä Kissonline otti meidät välittömästi videohaastatteluun, toivon mukaan tätä haastattelua ei tule esille mihinkään tai en ainakaan halua olla sitä ensimmäisenä näkemässä; jotain merkittävää KISS taipaleellani oli juuri tapahtunut ja heti tempaistaan haastatteluun yrittämään puhua jotain järkevää!

Seuraavaksi Ala Carteen, jossa istuttiin taas toimittajan vieressä. Tuntui, että meitä nobodyja pompoteltiin jokapaikkaan laivalla, aika koomista toisaalta, Suomipoika alkoi olla jo ihmeissään. Ruokailun jälkeen siirryimme kannelle katsomaan videoscreeniltä ekaa sähköistä KISS keikkaa, joka nosti entisestään fiiliksiä!

Tätä ensimmäistä sähköistä ja järjestyksessä KISSin toista keikkaa oli todistamassa armyn 3. ja 4. komppania, meidän toistaiseksi jäädessä nuolemaan näppejä.. Piletti tällekin keikalle oli parista vaivaisesta metristä kiinni. Nimittäin palatessa Half Moon Cay saariretkeltä, päätimme lähteä kysymään lippuja järjestäjä The Sixthmanin toimistosta ihan muuten vaan, josko keikalle olisi jäljellä jotain vapautuneita paikkoja tai ylimääräisiä paikkoja. Kuinkas ollakaan, muitakin ihmisiä oli askarruttanut samainen asia ja jonoa toimistoon oli kertynyt jo parinkymmenen metrin verran. Jonotimme Mickyn kanssa n. tunnin ja huomattiin, että tyytyväisiä lipunostajia poistui edelleen kassalta, lippuja oli siis jäljellä ja fiilikset alkoivat nousemaan. Tosin, KISSin tapaamis- ja kuvaus sessioon oli aikaa enää 30 minuuttia ja meidän piti vaihtaa vaatteet, laittaa tukka kuosiin saariretken jäljiltä ja niin edelleen, suihku piti unohtaa jo nyt. Luonnollinen dödö toimii tilanteessa kuin tilanteessa! Sovittiin, että jos 10 minuutin päästä ei olla kassan luona, niin peli on puhallettava poikki. Ihmisiä alkoi tulla jo jonon sivustakin kassalle ja kävi ilmi, että he olivat täysin ilman lippua juuri alkavaan konserttiin, johon heillä oli etuoikeus. Meillähän piletti löytyi jo tokalle sähköiselle keikalle, ja loput oli vain ekstraa! Edessä oli vain muutamia ihmisiä, takana 40-50 metrin jono, joista osaa jo käännytetttiin pois lippujen vähyyden takia. Oli pakko lähteä jonosta, koska aikaa KISSin tapaamiseen oli vain 20 min. Lähellä, mutta niin kaukana, että oltaisiin nähty molemmat vedot ja hyvässä lykyssä koko meidän hytti olisi saanut liput.. perkele!

Vaikka todistimme sähköistä KISS keikkaa kannella screeniltä, olivat fiilikset korkealla. Olihan se hyvää esimakua tulevasta eikä todellakaan huono vaihtoehto viettää iltaa tuttu sininen Budlight -pullo kourassa ulkoilmakannen Halloween partyihin pikkuhiljaa kerääntyvien ihmisten seurassa! KISS Army Finlandin 3. ja 4. komppania olivat paikan päällä Palladiumissa, mutta oltiinhan me tänään tavattu KISS! Keikka olisi näkynyt eri puolilla laivaa, mutta kannen ulkoilmascreeen oli ilmeisesti suurin näyttämö tälle heikumalliselle showlle. Elimme keikan mukana kannella ja voi vain kuvitella - tai videokuvastahan se näkyi - mikä tunnelma oli paikan päällä. KISS soitti Sailaway shown tapaan rennosti ja vapautuneesti. Heistä näki, että tilanne oli ainutlaatuinen ja he ottivat siitä kaiken irti! Kannella screenin edessä kookas Geneksi pukeutunut mies ja samaan tyyliin Gene asuun pukeutunut pikkupoika osoittelivat, levittelivät siipiä ja vertailivat toisiaan. Hauska yksityiskohta keikan katsomisen lomassa.. Riehaannuimme ottamaan jopa toisen olusen!

Ilta jatkui biletyksen merkeissä. Halloween dance party oli hyvin järjestetty ja juonnettu tapahtuma ulkoilmakannella, jossa näimme edeltävänä iltana KISSin Sailaway shown ja Skid Rown sekä The Big Rock Shown, joka kyllä omalla coverryhmä -mittarilla kipusi ihan sinne ykköspallille, jos puhutaan normicoverbändeistä, eikä KISS tribuuteista! Halloween -iltamiin valmistautuneet osanottajat olivat todella nähneet vaivaa ja olihan partyissa pääohjelmanumerona kilpailu, jossa otettiin mittaa asun näyttävyydessä,

toteutuksessa ja ideassa. Asuja oli monenlaisia ja omasta mielestäni parhaita, ja myös kisassa pärjänneitä olivat mm. tupakoiva ja ryyppäävä nunna, Pamela Anderson asu miehellä ja KISS M&M -värikarkkihahmot!

Yö venähti aika pitkäksi ja Idan kanssa mutusteltiin laivan iltapalanoutopöydässä vielä aamullakin, hetken päästä olisi saanut jo aamupalaakin..

NOTE:

Laivan tarjonnasta sen verran, että ohjelmaa oli ehkä hivenen liikaa, missattiin muutamia kiinnostavia juttuja päällekkäisyyksien takia. Bändejä oli riittämiin ja livemusaa joka suunnalla, Skid Rowkin esiintyi 2 kertaa ja mm. The Big Rock Show 3 kertaa. Tosin pojot siitä, että missatun bändin saattoi nähdä vielä uudestaankin. Tarjonnassa oli mm. casinoa Ericillä ja minigolfia Tommylla, joihin olisi kuitenkin pitänyt mennä jonottamaan jo tuntia aikaisemmin vähintään muun tarjonnan kustannuksella. Mini-golfia pelattiin aivan laivan piipun tyvessä erittäin tuulisella paikalla, paikat siihen oli jaettu vartissa. No, tulipahan käytyä, vaikkei peliin päästykään.

Yksi laivan ja sen ilmapiirin hienoimpia puolia oli kansainvälisyys ja yhtenäisyyden tunne, KISSin ohella oli helppo puhui kaikesta maan ja taivaan välillä juuri ihmisten avoimuuden ansiosta, syntyi helposti uusia tuttavuuksia mm. ympäri Amerikkaa, Brasiliasta sekä erityisesti norjalaisista, joilla oli hytti lähes vastapäätä meidän hyttiä. Täytyy sanoa, että erittäin rentoa porukkaa, joille alkoholituotteet maittavat Suomipojan tahtiin, ellei piirun verran enemmänkin, päätellen naapurihyttimme asukkaiden yltiöriehakkaasta menosta eri puolilla laivaa ja tauottomasta biletyksestä hytissään! Hauskoja persoonia oli laivalla riittämiin ja kuvattujen videoiden & otettujen kuvien legendaarisuusaste tulee vuosien varrella vain nousemaan! Kissonlineen kirjoitellut Reed ja hänen toimittajakaverinsa olivat paljon meidän seurassa sekä erään laivalla esiintyneen bändin karismaattinen kannuttaja! Kaveri väitti kieliposkessa heidän sopineen KISSin kanssa, että ovat risteilyn pääesiintyjä, koska esiintyvät viimeisinä!

DAY EIGHT. La 15.10.

Pienet nokoset ennen seuraavaa päivää sopivan kodikkaassa ja täyteen ahdetussa hytissämme.. Mitä voi odottaa, kun 5 suomalaista sovittautuu yhteen hyttiin matkalaukuineen ja ostoksineen!? Silti, meidän 5 hengen hyttikin oli, ainakin alussa, yllättävän tilava ja petiratkaus toimi sijoittelultaan, paitsi lisävuoteen osalta. Hytin ilmastointi oli napakka, 5 hengelle varsin sopiva meidän miespuolisten asukkaiden darratuhnuttelun varalta.

Tämän päivän kliimaksi oli jo tiedossa, mutta iltapalaa nopeasti seuranneen aamupalan jälkeen suuntasimme jälleen maihin. Lauantai avautui hieman sateisena, mutta kuuman kosteana. Laiva oli ankkuroitunut Naussaun kaupungin satamaan, Bahaman saarelle, jonne astelimme päivän kääntyessä jo iltapäivän puolelle. Eilisilta ja koko päivän tapahtumat pyörivät pikakelauksella mielessä, ja keskittyminen muuhun ohjelmaan oli vielä hakusessa. 5 laivaa oli hilannut itsensä Bahaman trooppisen saaren pääkaupungin edustalle. Turismi laivamatkustajien muodossa oli selkeästi tärkeä elinkeino yksinäiselle saarelle ja sen huomasi heti laivasta noustessa. Kaupungissa oli karnevaalitunnelma laivojen saavuttua, kun arviolta 10 000 ihmistä purkautui sen kaduille ja kujille. Jo sataman terminaali-kauppakeskuksessa musiikki ja rytmit olivat vahvasti läsnä, bändi soitti kuubalaisia ja latinolaisia kappaleita ja kaupustelijoilla piti kiirettä. Myyntiartikkeleita oli jos jonkinmoista ja tässä hulinassa Turkkikin jäi kakkoseksi. Täällä olisi viihtynyt pidempäänkin, mutta oli jatkettava matkaa itse kaupunkiin tämän rakennuksen toimiessa eräänlaisena porttina. KISS Kruisen matkustajia erottui hyvin Nassaun kaduilla muista laivamatkailijoista

paitoiheen ja tatuointeihin. Korubisnes - ja erityisesti aidot timantit olivat kuumaa tavaraa, jotka kauppiaiden mukaan myytiin halvemmalla kuin Yhdysvalloissa. Tämän takia ilmeisesti koruliikkeitäkin oli lähes joka kolmas katujen liikkeistä. Naussaun elämänmeno vaikutti hyvin latinolaiselta ja osittain köyhältäkin, jossa rähjäisiä autoja ja busseja näkyi ahtailla ja ruuhkaisilla kaduilla. Rakennukset olivat pastellinsävyisiä ja vanhoja, joiden seinillä oli usein kirjavia maalauksia. Nassaun Hard Rock Cafe oli nähtävyystarjonnaltaan huikea ja löytyihän sieltä jotain KISSiäkin! Paikan burgeri jäi tällä kertaa tosin maistamatta. Kaikenkaikkiaan Nassau oli hyvin tunnelmallinen ja viihtyisä pikkukaupunki, tuliaisiksi tarttui taas nippu paitoja - olihan yksi matkan tavoitteista laittaa garderoobi kokonaan tai osittain uusiksi Yhdysvaltain ja Karibian alueen halvoilla vaatekappaleilla!

Palasimme laivaan Idan ja Marjatan kanssa valmistautumaan tämän illan ja reissun yhteen kohokohtaan; KISSin keikkaan Palladiumissa! Sählinki hytissä kasvoi ja lakkakin alkoi jo loppumaan kesken. :D On se kumma, että tämänkin tason paatin putiikeista ei löydy kunnan normilakkaa. Luulisi, että näillä laivoilla seilaa kuitenkin paljon itseään ehostavia naissukupuolen edustajia ja isotukkaisia miehiä ;) jopa reilun viikon mittaisilla risteilyillä. Muutenkin Tax Free Shopin tarjonta oli vain häivähdys Vikingin tai Siljan vastaavista, vaikka muilla osa-alueilla ei vertailua edes kannata tehdä. Toisaalta Carnivalin risteilyt tarjoavat kaikille täyden ylläpidon, joten miksi tämänkään takia laivan kaupat olisivatkaan kovin kattavia, karkkeineen ja suolapaloineen!? Alkoholituotteet eivät kuitenkaan kuuluneet laivan täyteen ylläpitoon, mutta silti niiden myyntivalikoima näissä kaupoissa oli olematon.

Viiden hengen hyttimme oli viittä vaille valmis jälleen yhdelle tajunnanräjäyttävälle kokemukselle. Reissu oli saamassa pisteen i:n päälle; alkoi jo askarruttamaan tuntuuko mikään enää miltään näiden kokemusten jälkeen ja voisiko tämä KISS veto olla vieläkin kovempi kuin Sailaway shown kokonaisuus kaikessa sen rareudessaan?!

Ekasta biisistä; I Stole Your Love:sta eteenpäin koko keikka oli yhtä huutoa! Lupasin jättää adjektiivit muiden haltuun, mutta tässä niitä taas tulee! Täydellinen keikkapaikka, täydellinen fiilis; Oliveria vietiin taas!! Nyt seilattiin ihan uusissa sfääreissä ja uusilla vesillä, kun ilmoille paukahtivat lähes koko Dressed to Kill -rieska sekä alkuaikojen muitakin rarehelmiä nyky-line-upin sähköisessä käsittelyssä! Se rentous ja vaivattomuus sai tämänkin lähes kymppikerholaisen kuin ekalla keikallaan huutamaan Herravarjeletta ja itkunsekaisia biisintapailuja. Ja mitä sieltä tuli?: Ainutlaatuinen show, joka oli riisuttu ja intiimi. Bändi oli läsnä ja perhe koolla. Saimme nauttia pidemmästä keikasta kuin edellisiltana, vaikka yhtäläillä molemmissa tarjoiltiin samaa herkkua. Sopivan pieni Palladium toi KISSin käsinkosketeltavan lähelle ja soundit olivat hunajaa korville. Setti venyi suunnattomaksi, kuultiin Take Me:t, Getawayt ja All the Way:t, Two Timer:ista ja Room Service:stä puhumattakaan, mutta mm. ilman perinteikkäitä Love Gunia ja Deucea! Maailmankirjat ja KISSstoryt olivat sekaisin, mutta niiden annettiin olla! 22 biisiä hekumaa, joka alkoi jo näkyä haarojenvälissä. Tämän keikan jälkeen voisin sanoa jo eräissä bändipiireissä legendaksi muodostuneen lausahdukseni - Paras keikka ikinä! - mutta en sano, ei niitä voi verrata keskenään..

Palladiumin harras, keskittynyt ja yllättävän rauhallinenkin tunnelma ei näkynyt enää hytissämme. Samppanjat ammuttiin kattoon ja mopedin annettiin jo vähän lähteäkin käsistä! Äänihuulet huusivat yhdessä hoosiannaa ja kurkusta kuului pelkkää pihinää KISS elämyksen jälkeen, mutta sehän ei menoa lannistanut. Toiseksi viimeinen ilta risteilyllä ja koko paatti otti ilon irti. Micky satoi selkäänsä Suomi -lipun ja tiimitorpedointi kansien välillä alkoi. Vaikka kännykkä ei koko risteilyn aikana toiminut, törmättiin Suomiedustukseen tuon tuostakin ja vielä enemmän norjalaisiin, joiden vastapäiseen hyttiin päädyimme yhdessä vaiheessa iltaa! Aika mielenkiintoinen skandinaavinen kohtaaminen; kohellusta kauhunaamarit

päässä ja molempien maiden liput viittana selässä, varsinaisia supersankareita ja umpitunnelissa.. tai pitäisikö sanoa laitamyötäisessä, kun kerran laivalla oltiin! Illan vietto venähti meidän hyttiläisillä aamuun asti turistessa lähes jokaisen vastaantulijan kanssa ja notkuessa laivan casinobaarissa Miami Vicea siemailen. Kuulimme Reediltä illan aikana, että KISS, lukuunottamatta Ericiä, oli jo lähtenyt laivasta ja matkannut ilmeisesti Nassaun lentokentälle. Paulilla oli kiire leikkaukseen ja sen kyllä ymmärtää.., eikä KISSin jäsenillä pakottavaa tarvetta laivalla enää ollut, paitsi tietenkin me risteilijät, joita kuulemma on luvattu huomioida bändin toimesta vieläkin paremmin seuraavalla KISS Kruisella! Bändi majaili laivan 7. kannella, eikä ylimmässä, niinkuin alkujaan ounasteltiin.

DAY NINE. Su 16.7.

Risteily alkoi olla jo ehtoopuolella, mutta ohjelmisto sen kuin kiristi tahtia. Nyt oli vuorossa "virallinen KISS päivä merellä". Leppoisasta sunnuntaiseilailusta ei ollut tietoaakaan, kun yritti järkeillä mihin sitä vielä ehtisi hyvin nukutun "päivän" jälkeen.. Eilisilta kostautui toisessa päässä, sillä koko hytti Marjattaa lukuunottamatta oli täydessä unessa vielä iltapäiväisen Doc McGheen kyselytunnin alkaessa. Kellokin ehti soittaa sopivasti ennen tuota, mutta olin lyönyt mokoman herätyksen kännykästä pois unen tokkurassa. Vai olisiko se ollut Dj Darra, joka sen sammutti? Docia ennen rokkiristeilijöitä hemmoteltiin mm. KISS -aiheisella triviaalla ja Open game roomilla. Lisäksi meille tarjottiin KISS Movietta ja Tattoo Social Houria, jossa leimatut KISS soturimme varmasti olivatkin paikalla? Ylitsevuotava KISS -ohjelma sai haukkomaan henkeä ja oli tehtävä rankkoja valintoja. No onneksi laivan innokkaimmat videokuvaajat olivat varmasti saaneet jotain purkkiin, ja niin olivatkin.. Tälle reissulle lähdettiin Idan kanssa ajatuksella, että mitään yliörvelihumalatilaa ei juoda, koska on niin paljon missattavaa darrapäivän muodossa ja huonoissa oloiloissa jo pelkästään Miamissa, puhumattakaan risteilystä ja onhan tämä elämysmatka, eikä verrattavissa mihinkään Las Palmasiin tai Ruotsinristeilyyn, jossa humalahakuisuus on enemmän sääntö kuin poikkeus. Mutta, kaikesta huolimatta lauantaina juhlittiin myös nestemäisten juomien muodossa eniten koko reissun aikana ja sunnuntaina vitutti vain vähän aikaa. Osa hyttiporukkaamme lähti katsomaan toistamiseen kuulemma loistavaa stand-up koomikkoa Craig Gassia, jolla oli ilmeisesti huumori kohdillaan KISSiinkin liittyen!

Me Idan kanssa saimme vihdoin tilaisuuden juhlistaa 3 vuotista seurustelu- ja kihlaustaivaltamme laivan Ala Cartessa. Kesken aterioinnin koko Ala Carten henkilökunta sekä asiakkaat kerääntyivät ison ruokasalin parvelle ja ympärille ja kajareista alkoi soida KISSin Rock and Roll All Nite! Koko ihmisjoukko alkoi laulamaan biisiä, kuin ennaltasovitusti ja me Idan kanssa oltiin ihmeissämme.. mutta ei kai siinä muu auttanut kuin laulaa perässä! Biisin loputtua Ala Carte -ravintola ylti aplodeihin ja tämän jälkeen ruokailu jatkui normaalisti. Epätodellista, mutta totta..

Ruokailun aikana oli alkanut KISS army happy hour, mutta eniten tällä erää, yllättävää kyllä, kiinnosti KISS Lookalike Contest, joka oli kohta alkamassa! Huomasin ennen Ala Carteen siirtymistä, että kilpailun osanottajat olivat kokoontuneet laivan discoon valmistautumaan itse kilpailuun. Menimme hienoon, siniseksi valaistuun discoon, jossa näky oli paatuneemmallekin KISS fanille vaikuttava. Kaikki Genet, Paulit, Acet ja Peterit oli jaettu ryhmiin. Discon tanssilattian puolella oli n. 30 Lookalike Geneä enemmän tai vähemmän onnistuneissa vetimissä ja maskeissa. Osa näistä oli pieniä lapsia, osa naisia ja suurin osa miehiä, jotka olivat kyllä huikealla tavalla saavuttaneet aidonnäköisen Gene lookin. Oli bootsia, panssaria, yksityiskohtia ja jopa kirvesbassoa! Pohdittiin Idan kanssa, että miten nämä olivat roudanneet kaikki kamansa laivalle asti, kenties pitkänkin matkan takaa! Gene -ryhmän oikealla puolella olivat Paulit, heitäkin lähemmäs 30 erilaista! Pauleina myös esiintyi naisia, lapsia ja miehiä, joista monet erehdyttävän aidonnäköisiä. Hauskana yksityiskohtana kasari -Paul "pelipaitoineen" ja arskoineen sekä nyky -Paul

öljyvärimaalaus kainalossaan :D Acet muodostivat oman pienen ryhmänsä ja olihan paikalla muutama Peterkin, joita molempia olin kyllä näkevinäni useita kymmeniä mm. laivan Halloween illassa aikaisemmin. Kenties suuri osa näistä vähemmän panostaneista jäänyt suosiolla tulematta, koska kilpailu voi olla todella kovaa aitoine asuineen ja maskeineen. Dynasty -aikojen Ace oli kyllä mielestäni koko porukan huikein aivan identtisine asuineen ja maskeineen! Tämä löi jopa muovikroppaisen, trimmatun Paulinkin! Yksi hellyttävän osanottaja oli meidän vastapäisen hytin pieni norjalainen; pelkässä Vinnie Vincent maskissa ja urheilupaidassa. Tämä discon ainut Vinnie katseli ihailevaan sävyyn täysissä koroissa ja tamineissa poseeraavia Pauleja, osoitti heitä ja sanoi; "You are great! But look at me, I'm just a loser!"

Koko pitkä letka lookalike KISS -hahmoja siirtyi discosta kilpailun pääpitopaikkaan laivan hissien ja aulabaarin tuntumaan ja me seurasimme letkan perässä. Satoja ihmisiä oli lähtenyt seuraamaan laivan avoimen aulatilaa eri kerrosten kaiteille KISS Lookalike Contestia, josta muodostui huikea show. Eniten KISSin jäseniä muistuttavat lookaliket saivat kyllä raikuvaa huutoa ja aplodeja. Tunnelma oli katossa ja ainakin tämä mahtava Ace oli päässyt kärkinelikköön ennen ratkaisuja. Aika kuitenkin riensi ja koko hyttimme jäsenistön oli askellettava Palladiumiin katsomaan Skid Rowta! Paikat valittiin tällä kertaa teatterimaisen rakennelman lehtereiltä. Budit aukesivat taas ripeästi ja Skid Row veti täydelle salille loistavan ja riisutun shown, jossa pääsosassa olivat debyyttilevyn lisäksi Slave to the Grindin mehukkaat hard rock -palat. Bach puuttui, mutta Johnny Solinger lauloi mielestäni taidokkaasti, ei tietenkään yhtä kovalla karismalla, mutta vanhoja klassikkoja kunnioittavalla ja sopivalla tavalla. Bachia ei tullut keikan aikana enää edes ikävä, kun mm. Monkey Business, Sweet Little Sister, Youth Gone Wild ja Psycho Love kajahtivat ilmoille kovalla intensiteetillä Dave Sabon ja Rachel Bolanin hoitaen tonttinsa, kuin 80 -luvulla ikään.

Skid Rown keikan aikana KISS Karaoke oli jo aloittanut ja kun Palladiumin ryysiksestä päästiin oli jo turha lähteä etsimään karaoken pitopaikkaa sen vaihtuessa ulkoilmakannelta KISS Lookalike Contestin tapaan muualle sateisen ilman siivittämänä. Karaoken missaaminen ei kauaa vituttanut, oli aika uuden tiimitorpedoinnin, koska viimeistä risteilyiltää vietii! Tukikohdaksi asetimme eilisillan tapaan casinobaarin, jonka olivat muutkin bonganneet, Skid Rown ja The Big Rock Shown jäsenistö mukaanluettuna. Baarissa kuultiin jälleen livebändiä ja meno vaan yltyi kellon painuessa jo pikkutunneille. Tapasimme yön tunteina myös The Sixthmanin johtohahmon eli risteilyn pääjärjestäjän ja hän sanoi haluavansa nähdä tämän suosikkipariskuntansa (heh, jooa joo..)kävelemässä laivalla ensi vuonnakin ja tulevan KISS Kruiselle! Kysyin vielä tietämättä miehen taustaa; aikooko hän olla mukana - ja mies vastasi: Tottakai, onhan hän KISS Kruisen järjestäjä!

Kaikki KISS Army Finlandin Kruisaajat olivat vihdoinkin yhdessä sitten Miamin ja keskustelut kokemuksista kävivät kuumana. Kansainvälinen tunnelma, välittömät ja aidot ihmiset sekä taianomainen KISS -henki Globen -96 laivareissun tapaan sai silmäkulmat kostumaan sunnuntaina, kun alkoi olla hyvästien aika. Tätä nannaa ei olisi mielellään jättänyt, eikä Suomesta Jasmalta tulleet viestit ensimmäisistä yöpakkasista oikein houkutelleet. Juttua ja seuraa riitti vielä klo 05 aamulla casinobaarin tarjoilun jatkuessa edelleen, mutta oli syötävä yöpalapizzat ja viimeiset kakkupalat ja painuttava pehkuihin.

DAY TEN. Ma 17.7.

Koko hyttimme oli saanut tiedon risteilyn viimeisenä päivänä jaetuista infolapuista, että hytistä tarvitsee poistua vasta klo 08.30, mutta yllätys yllätys, perinteisesti kun matkalla ollaan, tulee arvaamattomia muutoksia ja epäselvyyksiä. Olimme laittaneet herätyksen klo 07.40 ja käytävältä tulikin tieto, että koko

hytti on oltava tyhjänä klo 08.00 mennessä. Herätys oli karu, mutta pienellä tohinalla saatiin ihmeitä aikaan ja koko joukkio käytävälle vartissa!

Emme tainneet olla ainoita, jotka ymmärsivät aikataulun väärin, sillä aulan jonoon pakkautui jatkuvasti uusia, turvonneita ja jollakin tapaa heleän punakoita sotureita edellisillan juhlinnan tiimoilta.. Pääsimme yllättävän vähillä terminaaliselvityksillä odottamaan taksia. Sää oli Nassaun tapaan Miamissa pilvinen ja vettäkin tihutti aika-ajoin. Palasimme samaiseen Ocean Surf hotlaan vielä yhdeksi yöksi ennen paluuta Suomeen. Fiilis oli haikea, mutta vielä oli päivä aikaa kierrellä Miamin South Beachia, niinkuin olimme suunnitelleet. Hotellin aulassa oli joku rikosselvitys meneillään, paikalla oli FBI ja poliisi. Ilmeisesti jotain vähän rankempaa oli tapahtunut, mutta ehkä parempi ettei tuosta udellut enempää. Micky ja Mata majoittautuivat South Beachille toiseen hotelliin ja alkuillasta, pienten, parin tunnin hotelliunien jälkeen tavattiin Washington Avenuen McDonaldsissa. Sanonta; Jenkeissä on kaikki isoa näyttää pitävän mäkissäkin paikkansa. Normikokoinen ateriakin oli tuplana eli Suomessa esim. normikokoiset ranskalaiset olivat täällä normikokoisena tuplasti isommat, juomista puhumattakaan. Tarkoituksena oli Idan kanssa vielä kierrellä Miami Beachin pääostoskadun; Lincoln Roadin putiikkeja ja käydä tsekkaamassa Miami Ink, joka kattavan burgeriaterian jälkeen löytyi pari korttelia alempana samaisella Washington Avenuella. Kat Von D:n tatuointistudio ei ollut kovin suuri, kuten sarjasta voi ehkä päätellä, mutta se oli tyylikkäästi sisustettu tatuoinneilla ja mm. prätkällä ja studion henkilökunnan tekemiä tatuointeja kuvaavia paitoja oli myytävänä.

Lincoln Road oli keidasmainen, kilometrien mittainen poikkikatu aivan Miami Beachin sydämessä. Ravintoloita, baareja, discoja, hienoja putiikkeja ja merkkilliikkeitä vierähti vieressä. Mieleen tuli ekana L.A.:n Rodeo Drive, mutta löytyipä sieltä joitain halvempiakin liikkeitä. Muutama liike oli kuin nais- ja miesrokkarin taivas, hopeaa, nahkaa, glitteriä ja blingblingiä oli lattiasta kattoon ja hinnatkin sen mukaiset. Roikkuipa myyntiseinällä hienoin koskaan näkemäni nahkatakki, jota mm. Madonna on käyttänyt. Hinta 1800 dollaria.

Palasimme Idan kanssa hotelliin pitkän reissun jälkeen. Edessä oli pakkaaminen ja korttien kirjoittamiset. Kotiinlähtö tuntui tulevan liian nopeasti. Miami tuntui alusta asti kuin toiselta kodilta tälle rokkarilla ja samoin Idalle. Meidän mesta! Nyt jo suunniteltiin uutta reissua ja mietittiin jopa miten täällä voisi asua pidempään. Paikan kansainvälisyys, ihmiset, avoimuus ja tietynlainen vapaus koukuttivat, sekä ilmasto, luonto ja pitkäaikainen kiinnostuksen kohteeni; arkkitehtuuri etunenässä. Olin tätä ennen käynyt Jenkeissä 3 kertaa ja aina, jokaisen reissun jälkeen olen kaivannut takaisin. Nyt se odotus ja kaipuu kesti yli 10 vuotta, mutta odotus palkittiin siinä määrin, mitä ei olisi osannut ikinä kuvitella. Reissu oli jotain niin mahtavaa, ei pelkästään KISS Kruise, joka oli luku sinänsä, mutta koko paketti tropiikissa ja parhaassa seurassa, että voin suositella tätä jokaiselle KISS Army Finlandin soturille mahdollisuuksien mukaan, jos ja kun tämä järkätään myös ensi vuonna! Niinhän meille jo luvattiin, eikä pelkästään Paulin suusta..

DAY ELEVEN. Ti 18.10.

Matka jatkui Suomeen ja kuten ounastelinkin, joutuisin tarkkaan syyniin Half Moon Cayn korallihiekkapullon ja Miami Beachin hiekkapussin takia. Matkatavaroiden läpivalaisukuvaa tarkistettiin moneen otteeseen ja lopulta laukku oli vielä avattava. No, mitään sen suurempaa ei tästä seurannut, kun selitin mikä sisältö oikeasti oli sen valkoisen toisen aineen sijasta ja eiköhän tuo ollut jo selvä ennen laukun aukaisuakin, kontrolli kuitenkin sen verran kehittynyt sitten viime reissujen..

Lentokenttäselvitykset Miamissa ja Chicagossa olivat yllättävän joutuisat ja helpot verrattuna tulomatkaan. Ennen Chicagon koneeseen nousemista saimme viestiä Suomesta, että velipoika oli saanut tyttären pojan rinnalle.. Reissu sai aikamoisen kruunun, jota piti pienimuotoisesti juhlistaa Chicagon

kentällä. American Airlinesilla oli se paska homma, että tuohituotteet eivät käyneet lainkaan lentokoneissa. Koneen Tax Free Shop näytti myyvän 12 -vuotiaita litran viskejä, kuten Chivas Regalia 37 dollarin hintaan eli reilulla parillakymmenellä eurolla. Jenkeissä luottokortti on kova sana, varsinkin jos siellä on sitä luottoa.

DAY TWELVE. Ke 19.10.

24 tuntia matkustamista jälleen nollaunilla ja Pori alkoi hämmöttää. Bussimatka Helsingistä Poriin meni unten rajamailla kevyessä horroksessa, josta ei vielä kukaan oikein muista mitään. Vettä vihmoi iltapäivätaivaalta ja keli oli kylmempi kuin lähtiessä. Paluu arkeen tapahtui nopeasti ja lähes huomaamatta, kun seuraava yö oli jo töitä. Molemmat, minä ja Ida oltiin vain fyysisesti paikalla, mutta henkisesti vieläkin jossain Miamin ja Half Moon Cayn välimaastossa. Töistä ei ainakaan viikkoon tahtonut tulla mitään, ajatukset pyörivät vieläkin matkalla ja ovat siellä edelleen. Mutta nyt kun sankin humu on hälvennyt, voisin aloittaa uuden perinnelausahduksen; "Paras reissu ikinä!!"

Teksti: Oliver

Porissa 22.10. - 4.11.2011

(Matkaraporttiin liittyvät yli 100 kuvaa kuvateksteineen löytyy Facebook -sivuiltani, jossa olen nimellä Olli Oliver Väänänen)